

LJUBLJANSKI ČASNIK.

St. 29.

V petik 11. Maliga travna

1851.

„Ljubljanski časnik“ izhaja vsak teden dvakrat, in sicer vtorik in petik. Predplačuje se za celo leto pri založniku Jožefu Blazniku 6 gold., za pol leta 3 gold., za četert leta 1 gold. 30 kraje. Za polletno pošiljanje na dom v Ljubljani se odraja še 15 kraje. Celoletno plačilo za pošiljanje po cesarski pošti znese 7 gold., za pol leta 3 gold. 30 kraje, za četert leta 1 gold. 45 kraje. — Vsaka cesarska pošta prejme naročilo in denar, kateri more po novi postavi frankiran biti.

Vradni del.

Danes bo XIV. del III. tečaj 1851 dežel-niga zakonika in vladniga lista za Krajnsko izdan in razposlan.

Zapopade pod

Št. 71. Oznanila c. k. davkinoga vodstva za Krajnsko od 30. marca 1851 glede po-daljšanje dobe za zamenjanje poškodovanih in preterganih denarnih listkov po 6 kr. in 10 kr.

Ljubljana 8. aprila 1851.

Od c. k. vredništva deželniga zakonika in vladniga lista za Krajnsko.

5. aprila 1851 bo v c. k. dvorni in der-žavni tiskarnici na Dunaju VI., XVIII. in CII. del občniga deržavniga zakonika in vladniga lista od leta 1850 izdan in razposlan; in sicer:

VI. del, ki je 10. januarja 1850 v edino-nemškem izdanju, 15. junija 1850 v sloven-sko-, 23. decembra 1850 v talijansko-, — 22. januarja 1851 v madjarsko- in 26. fe-bruarja t. l. v česko-nemškem dvojnem izda-nju na svetlo prišel in št. 9 zapopade, v ru-sinsko-, serbsko-, romansko-, poljsko- in horvaško-nemškem dvojnem izdanju izdan in razposlan.

XVIII. del, ki je 15. februarja 1850 v edino-nemškem izdanju, 22. julija 1850 v talijansko-, slovensko- in horvaško-nemškem dvojnem izdanju na svetlo prišel in št. 26 zapo-pade, v česko-nemškem dvojnem izdanju.

CII. del, ki je 5. avgusta 1850 v edino-nemškem izdanju, 12. septembra 1850 v hor-vaško-nemškem, 31. marca 1851 v česko-, talijansko-, madjarsko- in slovensko-nemškem dvojnem izdanju na svetlo prišel in št. 312 zapopade, v romansko-nemškem dvojnem iz-danju.

Zapopadek se je pri prvem naznanenju razglasil.

Dunaj 4. aprila 1851.

Od c. k. vredništva občniga deržavniga za-konika in vladniga lista.

8. aprila 1851 je bil XIV. del, III. tečaj deželniga zakonika in vladniga lista izdan in razposlan, ki zapopade:

Ukaz c. k. višje deželne sodnije za Koroško in Krajnsko od 6. Marca 1851. Naprave zastran sodnih naznanil v „Ljubljanskim Časniku.“ — Razpis c. k. krajnskiga deželnega po-glavarstva od 24. Marca 1851. Razjasnje-nje zastran izmere davšin od pravnih opravil v primerljeju, ko rabsodba cenljive kakor tudi necenljive reči zadene. — Razpis c. k. krajnski-ga deželnega poglavarstva od 24. Marca 1851. Dovoljenje, de se smejo tudi posamezne za-obertniške zapisovanja namenjene pole k štem-pljanju po 2 kr. pri kolknih uredih dopuštati. — Razpis c. k. krajnskiga deželniga pogla-varstva od 25. Marca 1851. Odprava omejenj oprostovanja vojaške službe z založenjem takse. — Razglaz c. k. davkniga vodstva za krajn-

ske kronovino od 30. Marca 1851. Podaljš-anje obroka za zameno poškodovanih in pre-terganih denarnih listov po 6 kr. in 10 kr.

Nevradni del.

Nemšina in slovensina.

Po §. 5. vladbine deržavne vstave avstri-janskiga cesarstva imajo vsi narodi enake pra-vice in vsak narod ima nerazžaljivo pravico svojo narodnost in jezik varovati in omikovati. Avstrija obseže štir narode: nemškiga, laški-ga, madjarskiga in slovanskiga, namreč če mi avstrijske Slovence spet v mnoge narode razcepljene v enim slovanskim narodu zapo-pademo. Pred sušcam leta 1848 avstrijan-ski Slovani kakor taki spoznani niso bili, tudi njih jezik enake pravice memo nemškiga, laškiga in madjarskiga ni imel. Po vradnijah znani jezik je bil trojni, na Laškim laški, v vsih nemški zavezi prištetih deželah nemški, kakor tudi sploh v Galicii in Lodomerji, v de-želah ogerski kroni podložnih latinski, samo zadnih dvajset let so se Madjari silno poga-njali lastni jezik vradnijam ogerskim za rabo vriniti. Tedaj so tudi skriti in očitni razde-livci leta 1848 namenili dežele avstrijske samovladije v tri ali štir kose raztergati, nam-reč Laham, Nemcam, Madjaram in morebiti še Polcam v rop. De pa po Avstriji tudi drugi Slovani mnogih narodov prebivajo, se je sploh pozabilo, in statistikoznanci jih vunder šte-jejo okoli dvajset milijonov. Ni se čuditi, de so se oni razdeljivni stranki v bran postavili, čudili bi se, ako bi tako žlahten in razširjen narod samimu sebi grob kopal. Imenitna in slavna prihodnost bi bila avstrijskim Slova-nam zagotovljena, ako bi njih narodi in tudi izreki ne bili tako silno razklani, razni in mnogoverstni. Med Severo- in Jugoslovani stanujeta madjarski in nemški rod, po tem je že tako slabo vezilo popolnoma pretergano. Zvunaj lombardo beneškiga kraljestva, nad-vojvodstva avstrijskiga nad Anizo in voj-vodstva solnograškiga mi ne najdemo ene kro-novine, katere prebivavci bi bili eniga naroda, eniga jezika, še nadvojvodstvo avstrijsko pod Anizo šteje okoli 13,000 Slovanov. Iz tega se vidi, de kakor dolgo bo Avstrija ze-dinjena velika evropejska deržava, noben na-rod drugih podjarmiti ne zamore. Zavolj tega so pa Slovani, kakor smo že poprej oznanili, tako krepko in pogumno zastavo zedinjene Avstrije dvignili, v odvrnenje politiške po-gube in žalostnih sužnih dnev. Vunder bi po krivi poti hodili, ako bi zdaj hotli drugim ravno to vsiliti, komur so se tako serdito v bran po-stavili. Naše vlade temeljna postava, na ka-teri so vse druge izzidane je enakopravnost, enaka vsim pravica. Tode tudi ta slo-vesna beseda, kakor druge, bi prazni votli glas ostala, ako bi ne mogli ali ne hotli nje važniga pomena razumeti. Pravi pomen te postave le najdemo, ako nje rabo in v djanje vpeljavo spoznani potrebi vesolnosti primeri-

mo. Vesolnost nam je pa svobodno, samostojno, mogočno in srečno avstrijsko cesarstvo. Naj bi le vsak v globočino serca segel in se vprašal, je lastno djanje tukaj izrečenimu pomenu primerjeno, ali ne? Lahko je soditi, kaj kdo po pravim kaj po krivim tirja. Ni mogoče vladi takih postav oznaniti, katere bi se ne dale po svojoljubnih zvijačah temu v prid uni-mu v škodo razlagati. Tudi tukaj velja be-seda s. pisma: čerka mori, duh pa oživlja. Zavolj čerke enakopravnosti se je že dosti kervi prelilo, da bi vunder iz nje po duhu nekaj sladkiga sada svobode in blagostanosti pridobili.

Če tukaj rečeno dobro, in kakor Latinec pravi: sine ira et studio prevdarimo, ne bo teško na vprašanje: kateri med jeziki avstrijske deržave je nar imenitnejši in vašnejši po pameti odgovoriti. Ča-stite domoljubne bravece med našimi dragimi rojaki pa že poprej za zamero prosimo, če morebiti marsikaterim naša sodba dopadla ne bo. Vsak ima svoje misli, pošten mož se ne boji jih odkritoserčno razodeti, amicus Plato, amicus Aristoteles, sed multo magis amica veritas, kar slovenskim bravecam tako presta-vimo: resnica nam je čes vse. Lahko bi nam bilo po navadi od svetle slave slavjanski-ga naroda govoriti, se tudi nekaj pritožiti, kako mu je vedno od sovražne nemškutarije nevar-nost in otemnenje žugalo i. t. d. Kdo bi „Lju-bljanskiga Časnika“ zvestiga sina slovenske matere grajal, če bi se on prav pogumno, naj bo tudi en malo preveč, za imenitnost in pra-vice lastne matere vojskoval, sladko bi take besede vnetim domoljubnim možem na ušesa bile. Prosimo tudi naših besed ali celih ver-stic iz zaveze ne tergati, temuč vse kar re-čemo po naznanjenim pomenu naših sestavkov soditi — „Ljubljanski Časnik“ po letaš-nim povabilu, je sploh iz celiga serca Avstrijanec in kakor takšin posebno avstrijske deržave, njegova domovina ni krajnska, koroška ali štajerska kronovina, am-pak vesolno cesarstvo, pri tem pa ni rodotaj, slovenske matere ne taji, tode ta velja poprej Avstrijanec potler Slovenec. Pisavec teh ver-stic svoje misli nobenimu vsiliti noče, jih tudi kakor vsake zmote proste ne oznani, se pa tudi ne boji svojega mnenja vpričo vsih ljudi izreči.

Vsak v politiških rečeh le en malo skušen mož dobro previdi, de v taki deržavi, kakor je avstrijsko cesarstvo, jeziki vsih narodov enake veljavnosti biti ne morejo. Naj jim der-žavna postava enake pravice da, enake velja-ve jim ona dati ne more. Ta že mnoge sto-letja slovi, je izobražen in omikan, uni je po Evropi sploh malo znan in sirov, ta bi napol-nil debele bukve samo z imeni svojih narod-nih pisateljev uni bi svoje lehkó na perstih preštel, i. t. d. Kaj tedaj pomaga se napiho-vati rekoč: postava oznani enakopravnost, smo tedaj vsi enaki! To je zmota. Postava nam le da pravico in je zadržke od-maknila; de zamorete tisto stopnjo doseči, ka-

tero so drugi morebiti že davno daleč za sabo pustili. Vlada tudi ne more v vsih jezikih govoriti in svoje opravila obravnavati, to bi bila grozna zmešnjava, jezik prihodnega državnega zbora bo gotovo tudi le eden, če ne se bo zgodilo, kar vemo pri babilonskim zidanjem i. t. d. tedaj, naj reče kdo kar hoče, vsiljeni smo enim med jeziki našega cesarstva prvo stopnjo dovoliti, da naj bo lingua prima inter pares. V sledečem sestavku bomo resnico tega, kar mi terdimo, zastran slovenskih krajev en malo pretresli.

(Dalje sledi.)

Austrijsko cesarstvo.

Avstrijska.

Terst. Njegovo veličanstvo, svitli cesar je predenj se je iz Tersta podal 2000 goldinarjev ondašnemu deželnemu poglavarju za vboge podaril in mu dovolil, jih porabiti kakor se mu naj bolj prav zdi. Poglavar je polovico tega zneska v imenu njegovega veličanstva akademii izročil, kar je za dobrotljive namene odločeno.

Zlo se govori od nekega spisa ministerskega predsednika kneza Schwarzenberga za razid vladnih poslancov v Draždanah.

* „Oest. Corr.“ piše o zadevah političkih begunov stedeče: Poslednje dni mesca marca se je mnogo stanovališč talianskih begunov v Parizu preiskalo, da bi načrt na Laškem namenjene nove vstaje zvedili. Temu so se zlo čudili toliko bolj, ker so tamošnji talijanski beguni večidel iz višjih stanov. — Iz Liverpoola se piše, da so si vsi tamošnji madjarski beguni namenili se v Ameriko preseliti. Poljcov se je le kakih 30 namenilo to storiti. Poslednjih je več bolnih, ki željno pričakujejo pomoči, ktero jim je lord Dudley Stuart obljubil. V Liverpoolu se je le 9 funtov sterl. zanje nabralo. Življenje marsikakega buguna je zares posebno. V Parizu živi Poljec, ki se je v letu 1831 vstaje v Parizu vdeležil, ki je bil pozneje med ruske vojake na Kavkazu uversten, od tod je med Čerkese pobegnil, kjer so ga nekterikrat v pravem pomenu besede prodali, da je v Egipt prišel, kjer so ga prijatli odkupili.

* Njegovo veličanstvo, svitli cesar je 3. aprila popoldne na Dunaj prišel.

* 2. t. m. je bilo na Dunaju mnogo denarnih navkazov na ogerske deželne dohodke po 1, 2, 5 in 10 gold., potem tudi mnogo denarnih listkov po 10 in 6 kr. sožganih.

* Cesar bi se znal še le konec tega mesca na Hervaško podati, ke se bo potem, ko pride iz Hervaškega koj s Schönbrun preselil.

Štajarska.

Iz Celja se piše 30. marca v Novice: Že od mnogo krajev so nam ljube Novice radostnih vesti prinesle, kako se slovenska mladež slavno v materinšini obnaša. Marsikdo si je že morda pomislil, da pri nas vse spi stari spanek nemarnosti, da že slov. mladež zdaj po stari, žalostni navadi se le ptujšine derži ter za materinšino nemara. Temu, kvala Bogu! ni tako. Ne spomenem radostnega napredka v učivnah, zakaj to je zapoved, torej brez velikih zaslug. Prostovoljno, poleg pa težavno delo kaže čisto ljubezen do materinšine. Vadbeni pisani list „Slavija“, katerega iskrenejši tukajšnih gimn. učencev vsako nedeljo celo polo izdajajo, je temu živa priča. Slovanska knjigovna, kateri so že s svojimi ako tudi malimi pridavki temelj postavili, tudi dokazuje, da jim je terda volja napredovati, kakor so počeli. Pri tej priložnosti ne morem opustiti, slav. rodoljubov poprositi, da bi imenovano knjigovno podpirati blagovolili. Važ-

nost takega poduzetja tukej opisovati bi mi ljube Novice morda teško dovolile, torej ostane pri kratkej prošnji, se oslanjanje na blagodarost milih rodoljubov. Saj pravi rodoljub ne čaka na prošnjo; kak hitro zve za priložnost, kjer bi mogel kaj za svoj narod storiti, je že tudi s pomočjo tam. O tem nas je že več rodoljubov prepričalo, katerim se tukaj očitno in serčno zahvalimo. Čast. g. Volfu fajmeštru, kateri so nam veliko zbirko jugoslavenskih knjig v obojem narečju na porabo poslali; g. Paulih-u c. k. dačniku (Steuereinehmer) v Šostanu, verlemu Čehu pa že tudi boljšemu Slovincu, kot je marsikteri naših domačinov, kateri je imenovani knjigovni 4 gl. sr. podaril, kak hitro je od nje slišal ter jej tudi za prihodni dnarno in knjigovno podporo obljubil; g. F. K. duhovniku v Brazlovčah in tukajšnemu g. J. Š. za podarene knjige. Ako bi kdo imenovani knjigovni kako podporo namenil, naj jo blagovoli Sloveškemu učitelju nižjih gimn. šol u Celju poslati.

Horvaška.

„Vesna“ prinese sledeče iz prve knjigi Ivana Kukuljevića, ktero je zgodovinsko društvo v Zagrebu izdalo: „Posebni značaj našega časa je, da se slavenski narodi na Avstrijskem zlo trudijo o dogodivščini. Razun zbirke zgodovinskih priprav na Moravskem in marljivosti zgodovinarjev na Českem, je posebno opomina vredno zlo obširno delo Rusina in ogerskega profesorja Andreja Baludzijskega o zgodovini ruskih narodov in njih cerkvi, ki je za tisk pripravljeno, zgodovina panonskega naroda od Slovača Intibus in zgodovina slovenskega naroda od Slovencev Terdina *). Zbirka svedočb Muczkowskega v Krakavi in Zubrzyckega v Lvovu, kakor die slavische Bibliothek Miklosića in arhiv za jugoslavensko povestnico zgodovinskega društva v Zagrebu je tudi velike važnosti. Pri posvetovanju imenovanega društva se je že preteklo leto in posebno 21. aprila govorilo, kako zlo manjka zgodovinskega časopisa, kar je tudi koj pri celem jugoslavenskem narodu sočutje našlo. Banalno svetovavstvo, ban Jellačić, knez Mihael Obrenović in Ambroz Vraničani mlajši so koj z denarnimi doneski temelj k napravi te hvalevredne misli položili, in kmalo se je čez 200 udov nabralo, ki so se zavezali vsako leto dragovoljno doneske vlagati. Vodja te naprave je deželni arhivar Ivan Kukuljević Sakeinski in njemu na strani odbor iz šest udov sestavljen in s tajnikom. Društvo ima med častnimi udi Čehe Hanka, Palacky, Šafařík, Tomek in Vocel. Namen društva je iskanje, popisovanje, zbiranje in spravljanje zgodovinskih spominkov, ki zadevajo življenje in zgodovino jugoslavenskega naroda. Razun tega izdaja društvo imenovani zgodovinski časopis. Perva knjiga, ki je ravno na svetlo prišla, zapopade: politiško zgodovino; pravlico in cerkev; slovstvo in umetnost; pravnistvo; razne reči, doklade. Politiška zgodovina zapopade hervaško kroniko iz 12. stoletja. Stari ilirski letopisi so v hervaško pervikrat predstavljani. Jedro te kronike je sledeče: Konec 15. in prve leta 16. stoletja je našel Dmin Papalić v Krajni v vasi Marković staro knjigo z horvaškimi čerki natisnjeno, in on jo je od besede do besede prepisal, iz katerega prepisa se je še do današnjega dne ohranilo: 1. nov prepis Jeronima Kaletića od leta 1546, ktera prestava je potem Ivanu Lučiću v roke prišla in po njegovi smerti se v knjižnico Vatikana v Rim poslala, kjer je še dandanašnji

*) Menda še ni vsa gotova, da imamo pa izverstno delo pričakovati, je nam pisavec porok, o katerem vemo, da mu je v zgodovini le malokdo kos.

shranjena. Drug prepis je v knjižnici praškega muzeuma. V latinski jezik je to delo predstavil o svojem času slavni Marko Marulić Splitjanin na prošnjo Papalića, ki se je natisnulo v knjigi: „De Regno Dalmatiae Croatiae in v knjigi“ Scriptores rerum hungaricarum. Rokopis tega dela je v Muranski knjižnici v Benetkah.

Serbsko.

Iz Temišvara pripoveduje privatno pismo od 3. t. m. sledečo žalostno zgodbo, ki se je ondi pripetila.

Hitim Vam naznaniti, da je to terdnjavo danes velika nesreča zadela. Ob 7 uri zjutrej čujemo strašno gromenje; večidel vse okna in mnogo streh je ta potres poškodoval. Ko iz stanic pobegnemo, zvemo, da se je smodnik unel in sicer na dvoru tako imenovane sedmograške kosarne v magazinu št. 3. Koliko ljudi da je pri tem ob življenja prišlo, se še ne ve.

Zdaj opoldne je sicer glavna nesreča minula, pa vedno še slišimo granate, ki so v razvalinah zasuti, se unemati. Nevarnost še ni minula, ker si noben človek blizu tistiga kraja ne upa, kjer je bil popred magazin za smodnik, in ker menimo, da bi se hitel v bližnjih smodnišnicah smodnik uneti. Boječi tedaj begajo iz terdnjave v bolj odstranjena predmestja.

* V „Oestr. Corr.“ se piše 3. aprila iz Temišvara od nesreče, ki se je ondi prigodila, sledeče:

Danes zjutraj ob 7¹/₄ je bila groza v našem mestu. Shramba za smodnik v terdnjavi poleg sedmograške kosarne je z strašnim gromenjem v zrak zletela, in v bližnjo okolico mesta so se nekoliko trenutkov pozneje kamni, opeke, trami itd. vsuli, tudi je na hiše več bomb in granatov padlo, ki so se razpočili brez da bi bili vendar, kar je zlo čudno, škodo storili. V prvih trenutkih se je tak smodniški dim napravil, da je celo nebo debelo pokrilo. Vpitje prestrašene množice, posebno žen in otrok, tulenje živine, zvonjenje tisuč in tisuč ubitih okenj, šum razsutih opek, dimnikov tramov itd. je bilo podoba strašne zmotnjave. Kolikor se do zdaj ve, je 15—20 ljudi ob življenje prišlo, hudo ranjenih je v primeri le malo. Ubit je bil razun 7 topničarjev, ki so bili v smodniškem hramu, tudi stotnik polka Hartmanovih pešcov, baron Reitzenstein, našli so ga v svoji stanici v postlji mertvega. Ko to pišem (ob treh popoldne) še posamezni granati pokajo, ki so med razvalinami zasuti, vendar je nevarnost že minula. Hiše niso bile ravno zlo poškodovane, razun da so se večidel dimniki posuli. Vzrok nesreče se do zdaj še ne ve.

* „Neuigkeits-Bureau“ piše od nesreče v Temišvaru sledeče: V Temišvaru se je v čertek strašna prigodba pripetila. Nekdo, ki je vse vidil, nam sledeče naznani: Proti sedmi uri zjutraj se je čulo gromenje, okna so zvonile in opeke in druge reči so v mesto letele, katerega je gost dim obdal. Smodnik v shrambi sedmograške kosarne se je unel. Ko potem v kosarno hite, najdejo smodniško shrambo, krog ktere je bil močen zid v razvalinah komaj dva čevlja debelih, pod katerimi so še vedno bombe pokale. Streha kosarne se je zrušila, zidovje je raztergano in popolnoma prestreljeno, kroglice, karteče in bombe so po celem mestu raztresene. En top leži v prekopu stert, deržaji na mostu so polomljeni, mestna vrata so razpočene, in v krajih, ki so 1500 stopinj oddaljeni, so našli sošgane ude. Več ur se je vidilo, ko so mertve in ranjene v bolnišnico nosili. Število ubitih in ranjenih se bo zamoglo še le pozneje natanjko popisati; zdaj se govori od 2 stotnikov in

Kdor želi v vradnim ali pa v ostanilnim listu karkoli si bo naznaniti, plača za vsako verstico z navadnimi čerkami za enkrat 3 kr., za dvakrat 4 kr. in za trikrat 5 kr. in za vsakokrat je še 10 kr. za kolek po

Vradni list št. 16.

novi postavi za plačati; kdor sam ne utegne v slovenskim jeziku sestaviti, zna nam tudi sestavek v nemškem jeziku poslati, proti tem, de od vsakih treh tiskanih verst en krajevar za predstavljeno odraja.

k 29. listu Ljubljanskiga časnika, v petik 11. Maliga travna 1851.

št. 160.

Oznaniło dražbe.

(55.) 3

št. 2639.

(61.) c 1

Po ukazu slavniga c. k. stavbiniga vodstva od 17. t. m. št. 2863, bo za umetniške stavbe, ki se imajo v letu 1851 na derzavnih cestah c. k. ljubljanskiga stavbiniga vodstva speljati, ki so v poslednjih verstah zaznamovane, dražba pri slavnim c. k. okrajnim poglavarstvu v Ljubljani 12. aprila 1851, dopoldne od devete do dvanajste ure in popoldne od treh do šestih, namreč:

Številka	S t a v b a	Ponudno plačilo	
		gold.	kr.
Na dunajski cesti.			
1	Ohranenje Černuškiga mosta čez Savo	1416	14
2	Naprava novih deržajnih podlag med milokazavnikama 0/15—I/0	7	14
3	Poprava mosta med milokazavnikama II/1—2	95	—
4	Ohranenje in poprava 6 poškodovanih podcestnih vodotočev med milokazavniki II/14—15, III/8—9, V/1—2, V/2—3, V/10—11 in Mla-karskiga mosta med milokazavnikama IV/0—1	798	4
5	Poprava pricestnih zidov med milokazavnikama III/9—10 in cestne škarpe med milokazavnikama IV/6—7	191	31
6	Naprava cestne škarpe med milokazavnikama IV/14—14	392	33
7	Poprava obstoječe stare stene in cestne škarpe, potem dlažba (Pflaster) cestniga grabna na Učka-hribu med milokazavniki IV/15—V/1	618	11
8	Poprava cestne škarpe med milokazavnikama IV/14—15	122	37
9	Naprava novih deržajev na hribu Učka med milokazavniki IV/15—V/5	73	48
10	Poprava in povišba babic pod Majdo pri Starim koritu med milokazavnikama V/1—2	96	1
11	Zavarovanje vožnje na več mestih dunajske ceste z postavo 90 okrajnih kamnjev (kantonov)	180	—
Na teržaški cesti:			
12	Ohramba in poprava 10 poškodovanih z lesam ali z plošami pokritih vodotočev med milokazavniki 0/14—II/5—6	1719	7
13	Poprava obstoječe, potem naprava nove cestne škarpe in pricestniga zidu med milokazavnikama I/1—2	236	28
14	Naprava čisto noviga stenniga zidu med milokazavnikama I/5—5	323	43
15	Poprava več delov nad Verhniko ležeče cestne škarpe med milokazavnikama II/12—13	100	33
16	Poprava poškodovane cestne škarpe, potem naprava treh prismatiških babic in prestava 12 okrajnih kamnjev	287	24
17	Poprava 30 poškodovanih babic med raznimi milokazavniki	256	45
18	Priprava in vsajenje 68 okrajnih kamnjev med milokazavniki 0/8—III/8	136	—
Na ljubeljski cesti:			
19	Ohranivne dela na mostu čez Soro Medvodami	371	40
20	Poprava šest z plošami pokritih vodotočev med raznimi milokazavniki	415	48
Na zagrebski cesti:			
21	Ohramba dveh podcestnih vodotočev in obokaniga mosta za Laverco med milokazavnikama I/0—1	103	17
22	Naprava novih cestnih deržajev med raznimi milokazavniki	71	15
23	Priprava in vsajenje 68 okrajnih kamnjev po celi dolgosti ceste	136	—
Na saloški cesti:			
24	Naprava noviga z plošami pokritiga podcestniga vodotoča med milokazavnikama 0/7—8	124	41
25	Priprava in vsajenje 77 okrajnih kamnjev namesti polomljenih deržajev	154	—
26	Naprava novih cestnih deržajev med raznimi milokazavniki	208	8
Na cesti skozi Gradiše:			
27	Ohramba mosta na bregu v Ljubljani	258	20
28	Priskerbljenje za leto 1851 potrebna cestostavbiniga orodja	182	20
Skupej		9076	42

K tej dražbi se tisti, ki mislijo kaj prevzeti povabijo s pristavkam, de se bo:

- 1) po §. 10 in 11, tiskanih dražbenih pogojev viši ponudba dražbe povsod, tedaj tudi takrat prideržala, ako je ponudba pod fiskalno ceno ali nji enaka; —
- 2) De bodo pisane naročila popolnoma napravljene, na koliku za 15. kr. pisane, in de se jim petpercentni vadium priloži, ki se prejémajo, le preden se bo ustna dražba pričela, to je do 9. dopoldne imenovaniga dražbiniga dneva; —
- 3) De se zamorejo dražbeni pogoji, stavbeni popisi in ostanki nad stroški pri podpisanim stavbenim vradu vsak dan med navadnimi vradnimi urami, in tisti dan, ko bo dražba, tudi pri c. k. okrajnim poglavarstvu v Ljubljani pregledati.

C. k. okrajna stavbina vradnija v Ljubljani 31. marca 1851.

Varšavski časopisi naznanijo od besede do besede sledeči ukaz:

Zavolj večkratnih dvomb vojakov kakor tudi zunajnih derzavljanov, ki se včasih tukaj mude, glede podeljenja dovolitve pušk, in de se v tej zadevi enakost vpelje, je njegova svitlost, gospod knez deželni poglavar sledeče ukazati blagovolil:

1. Tujci, ki iz zunajnih derzav pridejo, ne smejo več orožja imeti, kakor ga za lastno rabe potrebujejo in sicer eno puško, eno sabljo, ali dva samokresa in eno sabljo ena rodoyina. Ker bi se pa pri vradnavi mejne colne straže znale težave prikazati, število orožja, kteriga iz zunajnih derzav prišli tujci saboj prinesejo, potem v liste vpisati, se policijski gospodski dolžnost naloži, de tujce, ko potne liste pokažejo, poprasajo za število in sorto orožja, kateriga imajo saboj in de za to orožje zastonj dovoljenja naredi in pri tem to tudi v potnih listih zavolj preiskovanja pri drugim prestopu čez mejo zaznamovajo. Ta naredba pa ne zadene zunajnih derzavljanov višjiga stanu, vojakov in berzotekov.

2. Na tako vižo začasno tukaj stanuvajočim osebam dane dovoljenja na prošnjo zunajnih konsulov se ne štejejo med število dovoljenjv tukajnih stanovitnih deželnih prebivavcov.

3. Spušeni častniki in vradniki iz Ruskiga, potem tisti, ki so v vojaški ali civilni službi te ali une stopnje, naj so rojeni Rusi ali Poljci, zamorejo brez posebniga dovoljenja orožja imeti, ki se tudi ne štejejo med število tistih notrajnih derzavljanov, ki so posebno dovoljenje dobili.

Na ta ukaz z razpisam gospoda ministra notrajnih oprav od 22. marca št. 5453 naznanjen, se s tem vsi tisti opomnijo, ki mislijo v poljsko kraljestvo potovati.

Ljubljana 31. marca 1851.

Gustav graf Chorinski s. r.
deželni poglavar.

št. 2311/130. 131.

(62.) c 1

Konkurz

za postavljenje stopnje polkniga zidar-skiga polirja pri c. k. varazdinskem šentjurskim graničarskim polku št. 6, s katero je 300 gold. v srebru letne plače, in zraven prosto stanovanje in veri, potem pri popotovanju 48 kr. dnevne združene.

Tisti, ki hočejo za to službo prositi, imajo svojo dobro osvedočeno lastnoročno prošnjo na poti predpostavljene gospodk zgorej imenovanemu polku naj dalj do 15. maja t. l. stroškoprostu poslati, in sledeče skazati:

1. Rojstni kraj in starost.
 2. Ako so v solo hodili, svoje spriche, potem popolnoma teoretiško in djansko znanost v zidarstvu.
 3. De znajo čertati in risati stavbene načerte, mere popred jemati in stroške pre-rajti.
 4. Raba v zidarstvu, potem zmožnost veči civilne stavbe postavljati.
 5. Lepo lastnoročno pisanje in potrebno so-stavljanje v pisanju.
 6. Znanost horvaškiga ali kakiga družiga slavenskiga jezika.
 7. Poslednjič pravno zaderžanje.
- Tisti, ki so že pri kaki stavbini vradni se pripravljali, imajo prednost, ako jim drugih potrebnih lastnost ne majnka.

Belovar 30. marca 1851.

št. 2721. Obhodni list.

(64.) c 1

V delni prenaedbi z visokim obhodnim listam od 9. novembra pr. l. št. 6613 raz-glašeniga visokiga razpisa deželniga poglavarstva od 20. oktobra pr. l. št. 14026 je visoko deželno poglavarstvo po dekretu od 19. t. m. št. 1493 leta 1850 za redno opravilsko obćenje med okrajnimi poglavarstvi in občinami in za vpeljavo v ta namen napravljene redne potovske službe sledeče naredbe vpeljalo.

1. Kantonski poti, ki so imeli opravilsko obćenje med poprejšnimi kantonskimi gosposkama priskerbovati, imajo zdaj pri

preuredbi političkih gospod, ker niso več potrebni nehati.

2. Temu nasproti imajo pa po ukazu vravnave c. k. ilirskiga generalniga poglavarstva od 23. junija 1814 št. 8174 (doklada k ilirski začasni nabiri postav stran 115 in 135) obstoječi glavni služabniki občin po njih dozdajnim številu in z njih dozdajno iz kantonskih denarnic prejeta plača, ki se jim ima tudi še zanaprej odrajtovati, vendar pri tej okolščini, kjer poprejšnih glavnih občin več ni, kakor kantonski služabniki obstati.

3. V tej lastnosti so ti kantonski služabniki neposredno okrajnim poglavarstvom podverženi, in imajo vedno opravilsko občeje ali potovsko opravilo med okrajnimi poglavarstvi preskerbovati kakor okrajnim poglavarstvom, katerim je po naravni odločbi § 2. naj viših poterjenih pravil za vravnavo policijskih gospod od 10. decembra 1850 policijsko opravišstvo po celim okraju naloženo, kakor potrebni policijski pregledovavci služiti.

4. Kar opravilsko občeje med okrajnimi poglavarstvi in občinami zadene, se mora tako napraviti, da ima okrajno poglavarstvo z vsako županijo naj manj dvakrat v tednu opravilsko občeje.

V ta naman vendar ni treba, da bi tudi oddaljene okrajni služabniki vsak teden dvakrat k okrajnemu poglavarstvu prišli, ampak zadosti je, da vradne dopisave pri naj bližnji poštni ali dačni vradni oddajo in ponje pridejo, ako kaj družiga ne tirja, da osebno k okrajnemu poglavarstvu pridejo.

5. Okrajne služabnike prejema okrajno poglavarstvo, ki tudi odloči, kje de imajo stanovati.

Te visoke naredbe, ki se bodo tudi v deželni zakonik natisnile, se občinskim predstojnikom z pristavkam naznanijo, da bi ta visoka naredba od dobe, ko bodo ti okrajni služabniki izvoljeni in ko bodo prisegli, v djanje stopile, do tistiga časa se mora pa občeje goditi kakor se je do zdaj godilo.

To se občini z pristavkam naznani, da naj se tisti, ki žele take službe dobiti, katerih plača se bo po manjših ali večjih opravilih na 60, 72, 80, 84, 86 in 96 gold. postavila, v osmih dneh ali s pismam ali z besedo pri tukajšni vradni za to oglase, treba je pa, da naravnost naznanijo, če znajo brati in pisati.

Od c. k. okrajniga poglavarstva v Kamniku 31. marca 1851.

Pavič.

Št. 871.

Proglas.

(53.) 2

Od c. k. okrajniga sodništva ljubljanske okolice se s tem na znanje da, da se je na prošnjo gospoda Janeza Ogrinca iz Dola v eksekutivno prodajo celiga zemljiša Franceta Strojana, ki leži v Doli pod pop. št. 1 v gruntih bukvah poprejšnje gosposke Auerspergove pod urb. št. 541 in rekt. št. 234 dovolilo. To zemljiše je sodnija na 4020 gold. 50 kr. cenila. Za prodajo po dražbi so se trije dnevi odločili, in sicer 24. april, 24. maj in 18. juni 1851 z pristavkam, da se bo pri prvi in drugi dražbi zemljiše za cenitno ali viši ceno, pri tretji dražbi pa pod cenitno ceno prodalo.

Dražbeni pogoji, cenitni zapisnik in nar. novejši popis v gruntih bukvah se zamorejo vsak dan tukaj pregledati.

Ljubljana 21. januarja 1851.

c. k. okrajni sodnik
Heinricher. s. r.

Št. 6235.

Proglas.

(52.) 3

Od c. k. okrajniga sodništva ljubljanske okolice se naznani:

De je v eksekucii Mice Babnik in Janeza Gregorca, oskerbnika nedorasliv otrok Martina Babnika iz Sela pri Pancu z tukajšnim sodniškim ukazom od 19. avgusta t. l. št. 6235 v eksekutivno prodajo celiga zemljiša Jožefa Skubica v Pancu pod pop. št. 8 ležečiga, v gruntih bukvah grofije Auerspergove in Stariga apna pod urb. št. 28 in rekt. št. 816 dovolilo in ga sodniško na 1611 gold. 10 kr. cenilo zavolj 162 gold. dolga; za prodajo je odločilo tri dni, namreč 25. aprila, 26. maja in 26. junija 1851; vsak dan od 9—12 ure dopoldne na mestu, kjer zemljiše stoji, z pristavkam, da bi se imenovano celo zemljiše le poslednji dan pod cenitno vrednostjo prodalo.

Popis v gruntih bukvah, cenitni zapisnik in dražbeni pogoji se zamorejo vsak dan pri tukajšni vradni pregledati.

Ljubljana 19. avgusta 1851.

Št. 54.

Po ukazu slavniga c. k. vodstva očitnih stavb za kranjsko kronovino v Ljubljani od 17.22. tega mesca in leta, št. 433 bodo na c. k. cesti v račinskim in bostanjskim oddelku naslednje cestne dela 14. maliga travna tega leta pri c. k. komisii v Račeh na dražb dane:

Štev.	Red posamesnih delov zidanja	Cena		Vadium za vsako delo posebej		Do kdaj mora dogotovljeno biti
		gld.	kr.	gld.	kr.	
1	Delanje eniga noviga mosta čez Mihov graben med miljokazavnikama 0/4—5, kateri je v svetlobi dolg 3 ^o , 2', 0" in širok 1 ^o 3' 0" in scer za 0 ^o , 2', 8" kub. mere je proč vzeti stariga zida za 9 ^o , 3', 4" kub. mere je proč vzeti zemlje terde ceste in laporja, potem je treba vnovič nasuti in potlačiti za 8 ^o , 5', 6" kub. mere je zida s mavto narejeniga neolikaniga, kamnje se morajo na lica, kjer skup pridejo dobro vezati, za 5 ^o , 0' 0" štirj. mere je tlaka, pri katerim morajo kamni 10—12 palcov globoko v zemljo djani in dobro obdelani biti, da se skup vežejo, za 14 ^o , 4', 0" podolgim mere je treba 9/10 palcov na vse 4 plati debelih čisto obdelanih tramov iz boroviga lesa za blazine, za 6 ^o , 4', 0" podolgim mere je 7/8 palcov močnih iz ravno tistiga lesa čisto izdelanih tramov za zid 3 ^o , 4', 0" podolgim mere 6/7 palcov močnih na vse 4 plati čisto izdelanih lespanov. 5 ^o , 3', 4" štirjaške mere 6/6 palca iz boroviga lesa čisto izdelanih mostnic vse skup je prerajtano na .	381	35	19	4 ³ / ₄	30. rozniga cveta 1851
2	Delanje eniga noviga mosta čez Hotemeš graben med miljokazavnikama 0/5—6 kateri je svetlobi dolg 3 ^o , 3', 8" širok 1 ^o , 3', 0" 1 ^o , 5', 7" kub. mere je proč vzeti stariga zida 9 ^o , 2', 2" kub. mere je proč vzeti zemlje terde ceste 10 ^o , 1', 7" kub. mere perst nasuti in skup tlačiti 9 ^o , 5', 0" kub. mere je zida z mavto narjeniga kakor zgorej 2 ^o , 1', 7" kub. mere obokaniga zida in kamnje mora biti lepo na lice obdeljano 5 ^o , 2', 6" štirj. mere tlaka kakor zgorej 3 ^o , 2', 0" kub. mere ali 17 kupov vsak po 42 ² / ₃ kub. čevljev terde savše šote v velikosti 1 kub. palca skup prerajtano na .	465	32	23	16 ³ / ₄	31. maliga serpana 1851
3	Delanje eniga noviga zidaniga s lesam pokritiga mosta med miljokazavnikama 0/13—14 zgorej spodnje Soteske 10 ^o , 5', 4" kub. mere je treba temelna delati, v terdi zemlji perst spravljati 11 ^o , 3', 0" kub. mere zida iz mavte narejeniga kakor zgorej 5 ^o , 1', 6" štirj. mere tlaka kakor zgorej 6 ^o , 0', 0" kub. mere ali pa 31 kupov cestne šote kakor zgorej 7 ^o , 0', 0" podolgim mere 7/8 palca na vse 4 plati popolnoma obdelanih tramov za zid boroviga lesa 12 ^o , 5', 0" podolgim mere 9/10 palcov trame za blazinjakor zgorej 3 ^o , 4', 0" podolgim mere 6/7 palcov debelih tramov za lišpanje kakor zgorej 6 ^o , 2', 6" štirj. mere 6/6 palcov čisto na vse 4 plati izdelanih mostnic iz boroviga lesa vse skup prerajtano na .	529	11	26	27 ³ / ₄	31. maliga serpana 1851
4	Delanje eniga čez Meka graben spodej logo zidaniga ino z lesam pokritiga mosta med miljokazavnikama 11/2—3, kateri je v svetlobi dolg 3 ^o , 3', 0", širok 1 ^o , 0', 0" 4 ^o , 2', 7" kub. mere persti proč vzeti iz terde zemlje 3 ^o , 0', 3" kub. mere zid z mavto narejen kakor zgorej 3 ^o , 2', 0" štirj. mere tlak kakor zgorej 10 ^o , 4', 0" podolgim mere 9/10 palcov močnih iz boroviga lesa trame za blazinjakorejenih kakor popred 6 ^o , 4', 0" podolgim mere 7/8 palcov močnih in iz čistiga boroviga lesa izdelanih tramov za zid 2 ^o , 4', 0" podolgim mere 7/8 palca lišpani kakor zgorej 3 ^o , 5', 4" štirj. mere 6/6 palca močnih iz boroviga lesa čisto izdelanih mostnic vse skup prerajtano na .	170	-1	8	30	30. roznig-cveta 1851
5	Delo eniga noviga obokaniga in zidaniga mosta v svetlobi dolgiga 3 ^o , 3', 0", širokiga 1 ^o , 2', 0" nad miljokazavnikama 11/5U6 v teh delih 11 ^o , 3', 8" kub. mere temelj postaviti v terdi zemlji in perst proč spraviti 13 ^o , 1', 4" kub. mere iz lepiga kamnja in iz mavte narejen zid glej redno štev. 1 2 ^o , 0', 5" kup. mere obokani zid kakor redno štev. 2 4 ^o , 4', 0" štirj. mere tlak kakor zgorej 3 ^o , 0', 0" kub. mere ali pa 16 kupov a 42 ² / ₃ kub. čevljevmerjene savske šote tiste velikosti kakor zgorej vse skup prerajtano na .	546	11	27	18 ³ / ₄	15. maliga serpana 1851
6	260 seznjev dolge cestne rante in scer 58 enojnih kolov v zemljo 6/7 palca debelih, 3 čevlje na štiri plati čisto obdelanih v dolgih in konec, kateri v zemljo pride, mora ožgan biti 75 dvojnih ali zvezanih kolov, debelosti 6/7 palca čisto izdelanih iz boroviga lesa kol 3 ¹ / ₂ čevljev visok, polster 6 čevljev, vezilo 4 čevlje, polster mora v zemljo priti, kol mora z vezilam dobro zvezan biti					

Štev.	Red posamesnih delov zidanja	Cena		Vadium za vsako delo posebej		Do kdaj mora dogotovljeno biti
		gld.	kr.	gld.	kr.	
130	2 1/2 sežnjevi rantnih štang iz boroviga lesa, čisto izdelanih in okroglih, vsaka rantna štanga mora z hrastovim žebrom na kol perbita biti vse skupaj prerajntano na .	484	45	24	14 1/4	30. rožniga cveta 1851
7	Novo cestno orodje.					
7	7 spicastih motik po 3 funte, 7 širokih motik po 2 1/2 funtov, 14 blatnih stergul po 3 funte, 15 kram-pov po 5 1/2 funtov, 7 železnih grabelj po 3 funte, 60 železnih lopat in 20 šajterg, vsaka mora biti iz sekaniga rudečiga bukoviga lesa in iz dil skupej zbita, 60 pesta iz beliga bukoviga lesa, platiše iz mladiga hrastoviga lesa, od preme za ročič je 4 1/2 čevlja, kolo mora visoko biti 1 1/2, truga mora 5/4 kub. čevljev deržati, šajterga mora biti težka 33 funtov					
	2 preme težne		18 lotov			
	2 ople		24			
	4 pišele		1 funt 6			
	1 obroč					
	1 velika šina 2 1/3	2	14			
	2 druge šini 4	2	4			
	4 pantlje	2	22			
	45 žbljev za perbijanje železa	—	8			
	skupej . 9 funtov					
	vse skupaj prerajntano na .	146	50	7	20 3/4	31. maliga serpana 1851

K ti dražbi se vsi tisti povabijo, kateri imajo voljo kaj prevzeti s tem pristavkam, de se zamorejo dražbine pogoje in popisovane dela in tudi tisti načerti, kateri zraven gredo, pri c. k. komisii v Raci in tudi pri c. k. gospodu inženirju asistentu v Boštanj pregledati in preden se začne ustna dražba, se tudi spisane ponudbe prejemajo, te ponudbe znajo za en most ali za njih več in tudi za vse reči storjene biti, en znesek pa se ne sme za vse skupaj ponuditi, ampak za vsako delo se mora posebej naznaniti, za koliko ga hoče ponudnik prevzeti. Vsaka spisana ponudba mora da se zamore prejeti, na štampil 15 kraj-carjev pisana in delo, kateriga hoče ponudnik prevzeti, mora z številko in besedo imenovano biti, in 5 goldinarjev od 100 mora za vadium vložena biti in njegovo ime spoje podpisano in tudi njegovo stanovanje imenovano biti, zraven mora tudi naznaniti, da so mu delo in dražbini pogoji in popis delov dobro znane.

Od zunej more na tako ponudno pismo delo natanjko pisano biti, kakor je v oznanilo naznanjeno bilo, kateriga hoče prevzeti, zraven mora tudi zapečateni biti, in kdor ne dopolne teh pogojev, na tega ponudbo se ne bo gledalo.

Ko ustna dražbajenja, bodo te pisane ponudbe priča vsih, kateri so bili pri dražbi od dražbinske komisije po številkah, kakor so vložene bile odpečatene in v zapisnik zapisane in tisti, kateri bo te dela prevzel mora k peterim goldinarjem od 100, katere je za vadium vložil, še toliko doložiti, de bo 10 goldinarjev od 100 za kavcijo prišlo. Če eden al drugi, to je, če dva, eden z besedo drugi pa pisanjem enako obljubita, dobi tisti, kateri je z besedo obljubil. Če pa dva z pisanjem enako obljubita, dobi tisti, kateri je svojo pisano ponudbo popred vložil, ali pa kateri ima manjši številko.

Če eden al drugi te dela prevzame, je koj zavezan in ne more odstopiti in visoki erar je pa še le takrat zavezan ko to c. k. visoko vodstvo zidarstva potrdi.

Tistimu, kateri te dela prevzame, se bo z pisanjem potrdilo na znanje dalo, in čas, ko bi se kje zamudilo mu bo k dobri mu vrajtan.

Po dokončani dražbi se za te dela od nobeniga nobena obljuba več ne prejme, ker je zapisnik sklenjen.

Boštanj 24. sušca 1851.

Št. 2662. Razglas. (50.) 3

Na meni predloženo prošnjo mestniga odbora glavniga mesta Ljubljane od 29. Marca št. 91 spoznam za dobro, z razglasam od 4. Februarja t. l. št. 956 odlóčeni obrok za zameno poškodovanih in preterganih denarnih listov po 6 kr. in 10 kr. še do konca mesca Aprila t. l. podaljšati.

To se da s pristavkam na znanje, de se, ko ta obrok preteče, pretergani listki pri nobeni javni denarnici ne bodo ne za placilo jemati ne za dobre zamenjati smeli.

Od c. k. davkniga vodstva za krajnsko kronovino.

V Ljubljani 30. Marca 1851.

Gustav grof Chorinsky, l. r.
c. k. poglavar.

Št. 2635. Oznaniilo (51.) 3

c. k. deželniga poglavarstva kranjske kronovine od 29. marca 1851.

Po visokem razpisu ministerstva denarstva od 19. marca 1851. 2763/F.M. se mora cena Havana smodk pri prodajanju od 1. aprila po sledeči tarifi ravhati.

Sorta smodk	Na debelo, cena za 100 skupej		Na drobno, cena ene smodke
	gold.	kr.	
Lanzas	25	—	16
Caballeros	19	—	12
Cazadores	15	—	9 1/2
Ragelias I	10	30	7
„ II	11	—	7 1/2
„ III	12	—	8
„ IV	15	—	10
Panetelas	7	30	5
Damas	6	—	4
Regulares primeras	6	30	4 1/3
Millares communes I	7	—	4 1/2
„ II	7	30	*
Manila I	6	—	4
„ II	6	30	*
Negueras I	8	—	5
„ II	12	—	8

Sorti Millares Communes II in Manila II, ki se do zdaj niste smele na drobno prodajati, se tudi zanaprej ne smete.

Kar se sploh na znanje da še s tem pristavkam, da se sorta Millares Communes II, katerih 100 7 gold. 30 kr. velja, in sorta Manila II, katerih sto 6 gold. 30 kr. velja, tudi zanaprej kakor do zdaj na drobno ne boste prodajale.

Gustav grof Chorinsky, s. r.
deželni poglavar.

Št 168. Oznaniilo cestne dražbe. (63.) c 1

Po ukazu c. k. deželniga stavbiniga vodstva t. l. št. 3654 od 17. marca za vladno leto 1851 bo sledeče dni dražba za ohranivne dela na zagrebški in karlovski cesti:

Ime	Številka	Predmet	Fiskalna cena		Znesek vadiuma	Dopolnjena doba	Krajindan kjer bo dražba
			gl.	kr.			
Zagrebška	Novomesto	1 Naprava vodotoča med miljokazavnikama VIII/14-15	54	32	2 13	31. julija	1851
		2 Ohramba veršlinskiga, kerškiga in cerjavinskiga mosta	358	26	17 56	31. avgusta	23. aprila 1851 pri c. k. okrajnim poglavarstvu v Novim mestu
		3 Ohramba cestopodperavne škarpe med miljokazav. IX/1-5	17	36	1 53	31. julija	
		4 Naprava vodotoča in tlačniga korita med miljokazav. IX/4-5	500	19	25 1	31. avgusta	
		5 Poprava vsih zidanih mostov	56	55	2 48	31. julija	
		6 Poprava kantonov (cestnih krajnih kamnjev) med miljokazav. IX/1-9	30	—	1 30	„	
		7 Ohramba mostu v Kerški vasi med miljokazav. XIV/4-5	155	—	22 45	31. avgusta	
		8 Ohramba magazina za les v Kerški vasi	185	7	9 17	„	
		9 Naprava cestnih deržajev med miljokazav. XIV/1-5—XV/1	98	—	4 54	31. julija	
		10 Ohramba velikiga vajeinskiga vodotoča med miljokazav. X/5-6	121	47	6 15	„	
Karlovška	Metlika	11 Naprava okrajniga zida in tlačniga korita med miljokazav. O/3-4	162	39	8 8	31. julija	1851
		12 Ohramba poganiškiga mostamed miljokazav. O/4-5	11	57	— 36	„	
		13 Priprava in vsajenje deržajev med miljokazav. I/3-4	122	43	6 9	„	
		14 Priprava in vsajenje 17 okrajnocestnih kamnjev (kantonov) med miljokazav. I/15	34	—	1 42	„	
		15 Poprava cestopodperavne škarpe in vodotoča med miljokazav. II/1-2	119	16	7 28	31. julija	
		16 Poprava vodotoča med miljokazav. II/5-6	79	27	3 58	„	
		17 Ohramba metliškiga mosta čez Kerko	364	57	18 15	31. avgusta	
		18 Naprava magazina za stavbeni les na Kerškem mostu	1319	58	66	„	
		19 Ohramba hiše delavca na Kerškem mostu	22	5	1 8	„	
		20 Priprava potrebna cestniga orodja za celi stavbeni okraj	72	1	3 36	31. julija	1851

K tej dražbi se tisti, ki mislijo kaj prevzeti s tem pristavkam povabijo, de se zamorejo zadevajoči ostanki nad stroški, stavbeni popisi in dražbeni pogoji, ki predpišejo 10 percentno kavcijo in za eno leto za storjeno reč dobro stati, pri podpisanim stavbenim vradu pregledati. Na zapečatene ponudbe, po predpisu sestavljene in s 5 percentnim vadiumom preskrbljene, se zamore le takrat gledati, ako se pred ustno dražbo komisii izroče. Od c. k. stavbiniga vodstva v Novim mestu in Černomlju 4. Aprila 1851.

Za konservativne umetniške stavbe ne teržaški, reški in goriški cesti z ukazam c. k. stavbiniga vodstva za deželo od 17. marca t. l. št. 3817 za leto 1851 dovoljene, bo v spodaj naznanjenih dnevih po sledečem redu dražba.

Ime okraj št.	Predmet dražbe	Po- nudna cena		Znesek vadium- ma		Končna doba	Kraj in dan dražbe
		gld.	kr.	gld.	kr.		
Vse Teržaška Postojna Podkraj Razd Goriška	1 Zidanje noviga podcestniga mesta med milokazavnikama VI/5-7	186	19	9	19	31. julija 1851	Pri c. k. okrajnim poglavarstvu v Postojni 14. aprila 1851 od 9. do 12. ure dopoldne.
	2 Postavljenje krajniga zidu med milokazavnikama V/5-6	1649	5	82	27	31. avgusta	
	3 Naprava prostora med okrajnimi kamni (kanton) do roba ceste (Panquett) s tem, de se škarp (Stützmauer) run pomakne med milokazavnikama V/8-9	1094	13	54	43	"	
	4 Poprava babie (Parapettmauern) med milokazavniki VI/4-5 in VI/7-8	208	45	10	26	31. julija	
	5 Naprava prostora med okrajnimi kamni do roba ceste med milokazavnikama V/7-8	368	34	19	20	"	
	6 Poprava konkavne ceste med milokazavnikama IV/7-8	208	—	10	24	30. junija	
	7 Ohramba mosta na Pivki med milokazavnikama VII/6-7	72	9	3	37	"	
	8 Postavljenje noviga podcestniga vodotoča in poprava ceste med milokazavnikama VII/4-5	483	13	24	10	31. julija	
	9 Naprava treh novih podcestnih vodotočev med milokazavniki VI/13-14 VI/14-15 in VIII/3-4	515	—	25	45	"	
	10 Poprava obokaniga podcestniga vodotoča z povišanjem ceste med milokazavnikama VII/16-VIII/0	720	20	36	1	31. avgusta	
	11 Poprava dveh podcestnih vodotočev med milokazavniki VI/17-VII/0 in VIII/5-6 z popravljenjem ceste in napravo okrajniga zidu	918	23	45	55	"	
	12 Poprava sedmero podcestnih vodotočev med milokazavniki VII/1-VIII/6	734	26	36	41	31. julija	
	13 Poprava z lesam pokritiga podcestniga vodotoča med milokazavnikama VIII/9-10	173	25	8	40	30. junija	
	14 Naprava novih in poprava starih babie med milokazavniki VI/9-10 in VI/11-11	262	1	13	6	"	
	15 Poprava konkavne ceste med milokazavnikama VIII/12-13 z popravo obestranskiga krajniga zidu	975	22	48	16	"	
	16 Naprava obokaniga podcestniga vodotoča namesti zdajniga zlo slabiga mostiča in povišanje ceste med milokazavnikama VIII/13-14	354	27	17	43	31. julija	
	17 Naprava kamnitih okrajev med milokazavnikami VIII/14-15 in IX/6-7	466	16	23	19	"	
	18 Poprava treh podcestnih vodotočev med milokazavniki 0/0-1, 0/4-5 in 0/10-11	268	39	13	26	"	
	19 Poprava eniga podcestniga vodotoča med milokazavnikama 0/8-9	153	46	7	41	"	
	20 Naprava kamnitiga okraja med milokazavnikama II/6-7	172	1	8	36	"	
	21 Naprava kamnitih okrajev med milokazavnikama 0/0-1	436	19	21	19	"	
	22 Priprava in vsajenje cestnih krajnih kamnov (kantonov) med milokazavnikama 0/0-1	54	—	2	42	"	
	23 Poprava babie med milokazavniki II/14-15, III/0-1 in VI/3-4	252	53	12	38	15. julija	
	24 Priprava noviga cestniga orodja	461	11	23	3	"	

K tej dražbi se tisti povabijo, k mislijo kaj prevzeti s tem pristavkam, de se zamorejo dražbeni pogoji, ostanek nadstroški in stavbeni popisi vsak dan pri podpisanim okrajnim stavbenim vradu pregledati. Dražbeni pogoji tirjajo 5 percentni vadium in pri prevzetju 10 percentno kavejio in poroštvo za eno leto.

Na zapečateni oglase, ako so prav zgotovljeni in če je v njih 5 percentni vadium, se zamore le takrat gledati, ako se pred začetkam dražbe izroče.

Od c. k. okrajniga stavbiniga vrada v Postojni 25. marca 1851.

Muil, c. k. okrajni inženir.

Od c. k. deželne višje sodnije za Koroško in Krajnsko kronovino bo oznaneno, da se bo druga redna seja porotne sodnije v okolici Ljubljanske deželne sodnije 19. Maja 1851 v Ljubljani; v okolici Celovske deželne sodnije 10. Junija 1851 v Celovcu; in v okolici Novomestne deželne sodnije 30. Junija 1851 v Novimestu, in sicer vselej ob 9. uro predpoldne pričela, in da so od predstojnika te deželne višje sodnije za predsednika porotne sodnije v Ljubljani svetovavec dež. viš. sodn. gosp. Miha Kozjek in za njegoviga namestnika svetovavec dež. sodn. gosp. Anton Schmalz; za predsednika porotne sodnije v Celovcu svetovavec dež. viš. sod. gosp. Janez de Pretis od Lagnodo, in za njegoviga namestnika svetovavec dež. sod. gosp. Joze Schwab; za predsednika porotne sodnije v Novimestu svetovavec dež. viš. sodn. gosp. Dr. Luka Lužan, in za njegove namestnike svetovavec dež. viš. sodn. in predstojnik deželne sodnije v Novimestu gosp. Joze zlahtni Scheuchenstuel in svetovavec dež. sodn. gosp. Bernhard Rath odločeni.

V Celovcu 27. Sušca 1851.

št. 87.

(59.) 2

Oznanilo očitne dražbe.

V sredo 16. t. m. od 9 do 12 predpoldan ino če bo treba tudi po 3 uri čes poldan bo v pisarnici podpisane c. k. uradije zasavskih stavb očitna ino ustna dražba sledečih del in priprav.

1. 590 kupov posipa za žvinske steze poleg Zalogo do Jeza dovoziti ino posipati 408 gl. 10 kr.
2. 500 hrastovih ali mecesnovih 15 do 17 čevlov dolgih $\frac{7}{8}$ palcov debelih vrvoplaznih dreves, pripraviti, dovoziti in v breg dodelati 416 " 40 "
3. Kamnenij nasip ino dlažba za varstvo kašt ali konja na Jezi 566 " 35 "
4. 40 železnih svedrov za kamen vertati in 16 macol 64 gl. — kr.

K dražbi se tisti, ki mislijo to prevzeti z tem pristavkam povabijo, de znajo ponudbo tudi z pisanim ofertam, katerim se pa more 5% ponudbe za zastavo perložiti, ino kateri se more nar dali do 9 ure 16 t. m. predpoldan komisii dražbe oddati, narediti.

Popis stavb in priprave, vzeta mera, pre-račun stroškov, dražbine pogodbe in plan se zamore v tukajšni uradni pregledati.

C. k. uradija zasavskih stavb v Litiji 2. aprila 1851.

št. 943.

Oznanilo.

(58.) 2

V Čatežu na Dolenskem je stopnja poštmojstra spraznjena, ktero spet nadomestiti, se s tem konkurs razpiše.

Za to stopnjo, ki se ima s službeno pogodbo podeliti, se plačuje na leto dve sto goldinarjev z vradnim dodatkom tridesetih goldinarjev v srebru, potem za privatne in erarialne poštne ješe posebej. Tisti, ki jo prevzame, je pa nasproti zavezan kavejio z 200 gold. ali v gotovini ali zastavi odrajtati in naj manj šest za rabo popolnoma dobrih konj z potrebnimi hlevi, potem pokrito in na pol pokrito kalešo, potem dva majhina voza za prevaževanje pisemskih pošt zraven dveh estafetnih mavh imeti.

Med Čatežem in Kostanjevco je $1\frac{1}{2}$ in med Čatežem in Samoborom 1 pošta.

Čas prošnje vložiti je do 20. aprila 1851, zraven se pa opomne, da se bo c. k. poštna postaja v Kersko vas prenesla, ako bi se za kraj Čatež noben prosivec ne oglašil, za kateri kraj se tedaj tudi konkurs razpiše pod enakimi pogoji in do ravno tega časa, ako bi se poslednje primerilo.

C. k. poštno vodstvo
v Ljubljana 30. marca 1851.

Hoffmann s. r.

Popravitik.

V poslednim vradnim listu se je pri oznanilu št. 2738/60. od c. k. okrajniga postojnskega poglavarstva pogršik vrnil, namreč: pri obroku prevzete priprege se bere namest od 1. novembra t. l. do poslednjiga oktobra 1851 — od 1. majnika do poslednjiga oktobra t. l. — kar se s tim popravi.

Dnarna cena 8. Mal. travna 1851.

V dnarja
Cesarskih cekinov agio (od 100 gold.) 38 gld.
Srebra " " " " 32 " "

40 topničarjev, da so mrtvi. Zraven smodniške šrambe so našli enega stotnika mertvega, enega četnika in več častnikov po hudo ranjenih. Pa nevarnost še ni minula, opoldne smo še vedno čuli bombe pokati, ni brez nevarnosti po mestnih ulicah se sprehajati. Zraven te šrambe, ki se je razsula, je še 10 centov smodnika, vendar upajo, da se ne bo unel. Večidel prebivavcov je mesto zapustilo in se v Mehalo in bolj oddaljene predmestja podalo.

Lombardo-beneško kraljestvo.

1. aprila se je železnica med Verona in Mantuo odperla.

* Svobodna barkostaja se bo v Benetkah po volji njegovega veličanstva že proti koncu mesca maja odperla. Tudi je cesar zapovedal dve novi fregati vsaka za 60 topov v tamšnjem arsenalu stesariti.

* Grof Guylai se spet vojaško poveljstvo v Milanu prevzel.

Tuje dežele.

Bosna.

Iz Bosne se piše konec mesca marca v Reichsztg. sledeče:

Ker je Ibrahim paša pri Gjöl-Hisaru vstajnike dobro potolkel, jim je to ves pogum vzelo in tisti, ki so v Jaici bili, so ponoči od 19. na 20. terdnjavo na tistem zapustili in v Krajno pobegnuli. To je bil izid bitve pri Jaici, v kateri so vstajniki na slabo ozidje toliko upali. Vsak boj je porok, da so Bosnjaki v boju plašuni, ki so le ondi pogumni, kjer se jih kdo boji. Seraskier Omer paša je z lastno roko na vstajnike streljal, puška se mu je pa raznesla in ga na levo rama ranila, pa le malo. Njegovi služabniki so vedili, da je puška poškodovana, so se mu pa bali to povedati. Jaico je Omer paša 21. posedel, in ker Bosnjaki Omer pašata tudi gjavra imenujejo, se je stara prerokba spolnila, ki pravi: da je terdnjavo nekdanj v petek gjavra posedel, in da jo bo spet v petek gjavra v drugo posedel. Ibrahim paša, ki se nad tukajšnjimi vstajniki zlo jezi, je Gjöl-Hisar zlo pokoril, zdaj se je napotil v Vasar Vakuf. Ali paša Stolčević z svojim sinom je v Jaici zapert.

Drugi oddelk Arnavtov, ki so bili v Bosno namenjeni, je že tje prišel. Jih je 1000. V Sarajevu je nekoliko njih v štacuno urarja vlomilo in čuvaja umorilo.

27. so jim vojaki iz Travnika naproti šli in jih v mesto spremili, od kodar se bodo kmalo spet v Krajno podali.

Banjaluko so vstajniki tudi popolnoma zapustili, kjer so poslopje gerškega škofa z drugimi keršanskimi hišami obropali, in razdžali.

* Iz bosniške meje se piše 3. aprila v „Agr. Ztg.“ sledeče:

Danes se pričakuje v Novem 2000 vstajnikov, ki so na poti v Pridor pod vodstvom Rustanbegovića. Njih namen je, vse, kar zamore orožje nositi, saboj prisiliti. Vendar je do danes še le pri žuganju ostalo, da bodo tistim, ki se nočejo vstaje vdeležiti, vse požgali.

Sicer je pa v Novem in njega okolici vse napeto. Divje goste poznajo in se zlo boje njih divjega fanatizma.

Seraskier Omer paša je 30. z vojaki Banjaluko posedel in on bo teško vstajnikom čas pustil, se utrditi. Kakor čujem, misli Seraskier kmalo zoper vstajnike nekoliko pešnih čet in topov poslati.

Zdi, se, da se hočejo vstajniki med Pridorom in Novim še enkrat ustaviti, in ti kraj, katerega važnost dobro poznajo, na vsako vižo braniti. Seraskier pa med tem mrežo, ki ima

vstajnike streti, vedno bolj skupej vleče in tako bi se znale poslednje dogodbe kmalo v zahodnih krajih Krajne razviti.

* 21. pr. m. je bil Kadia Kapić, glava vstajnikov v Krajni po razbojniško ustreljen, toraj so vstajniki skoz Ključ in Petrovac od ene strani, od druge pa proti Banjaluki pobegnuli.

* Orožje in hrano so v Jaici pustili, kjer je Omer pašatu v roke prišlo.

Da ni več misliti, da bi se vojska z novega pričela, ker so vojaki na poti v Krajno, to vidijo vstajniki, vendar pa so v Bihaću sklenili, vse poskusiti in, ali vojakom nasproti udariti ali pa terdnjavo Bihać braniti.

Teško pa, da bi se eno ali drugo zgodilo, ker množica ne želi vojske, h kateri je bila tako rekoč le prisiljena. Omer paša bo tedaj mirno Bihać posedel.

Tako je Omer paša zopet vstajnike, katerih je bilo sila veliko, zmagal, ki so se sicer hrabro bojevali, pa niso imeli zastopnih in umnih vodjev in še tega, kar so popred pridobili, niso znali porabiti.

Zdi se, da meni Omer paša z enim oddelkom v Banjaluko in od tod v Bekio, z drugim pa v Bihać udariti.

Ako Banjaluko in Bihać vojaki posedejo, bo mogoče namenjene poprave vpeljati, sicer se bodo Bosnjaki vedno uperali.

Nemška.

Spet se govori, da se bodo poslanci nemške zveze v Frankobrodu snidili, Prusija se temu še vedno ustavlja, da bi namene, o katerih so se v Draždanah pogovarjali, speljali, ali če ne bo mogoče, tega doseči, se bodo na drugo pot podali. Pruski časopisi zdaj v prid Bavarskega govore, kar je toliko bolj čudno, ker so popred ravno Bavarcom naj bolj zabavljali.

Švajcarska.

V okrogu Tessin je 23. t. m. kakor pravijo skoraj celo vas Cozzero plaz podsul. 23 prebivavcov te vasi je pri tem ob življenje prišlo, in živine so le malo rešili.

Rusovska.

„Czas“ za gotovo naznani, da je ruski car dovolil, da se železnica iz Varšave v Petrograd napravi, tudi se za gotovo govori, da bo skoraj Moskva z Odeso z železnico zvezana.

Turška.

Za poljske, ogerske in talijanske izselnike je turška vlada že 130 milijonov turških piastrov izdala. — Dembinski je v Pariz prišel.

Francoska.

Iz Francoskega se zve, da je na jugu kraljestva vse napeto. Cavaignac ima vedno večje sočutje, katerega mislijo v letu 1852 za predsednika republike voliti: njegova stranka, „plava“ imenovana, se bliža „rudeči.“

* Na francoski borsi je naenkrat velik strah vstal; papirnati denar je naenkrat zlo padel. Temu se ni čuditi, ker so zadeve francoske silno zmešane. Ministerstvo je prav za prav le po imenu; Napoleona vsi časopisi grajajo kar se je Barrot umaknul, predsednik se terdo derži omejene volitne postave, Barrot njemu ravno nasproti misli. Ljudstvo žuga z vstajo. Rudeči se marljivo gibajo. Livio Zambecari, ki je znan od obsede Rima in je v Patras pobegnul, pripravlja orožje in nabera vojake. Sliši se, da misli na talijansko zemljo udariti. Znabiti se pri tem tudi kakor na Sicilijanskem, angleško orožje najde?

* Casopis „Debats“ prinese pismo francoske vlade zoper vstop Avstrije z vsimi kronovinami v nemško zvezo, ker je to, kakor se pravi, evropskemu miru nevarno.

Angleška.

Kapitan Long, poveljnik parobroda Misisipi je dobil naročbo, Košuta v Amerika peljati.

* V poslednjih 10 letih je bilo v mestu Londonu 52,107 potepuhov zaprtih; 28,873 je bilo previžanih doprinešenega hudodelstva, 23,234 je bilo pa spuštenih. Zdi se, da je bilo naj večje število v letu 1849, namreč 6515, in naj manjše 1846, namreč le 3758. V letu 1850 je bilo potepuhov 3810 zaprtih. V treh mescih 1851 jih je bilo 1022 zaprtih.

Azija.

Med vsimi Evropejci se je na Kitajskem prvi spominek postavil lansko leto v Pekingu Slavenu in ruskemu zdravniku Wojciechowskemu. Na spominku so sledeče latinske besede vrezane: „Magni principis Choscho-Lylin-Wang junior frater Ci-Van-Cang medico Josepho Wojciechowski 1829 anno Novembr. 14.“ (Spominek se je postavil še živemu zdravniku).

Ljubljanski novičar.

Gospod Baumgartner je od poveljništva narodne straže odstopil in od narodnih stražnikov takole slovo vzel:

Njih veličanstvo, presvitli cesar Ferdinand I. so me po prečastnim sklepu 19. avgusta 1848 vodja Ljubljanske narodske straže poterditi blagovolili.

O tistem času, stresovanim od mnogih viharjev, je bilo lahko previditi, da tako častni poklic bo sklenjen z mnogimi žrtvami, nevarnostmi in težavami.

Ne predèrna cenitev moje lastne moči, ampak živo spoštovanje visociga cesarjeviga zupanja, ki mi je o ravno tistim silovitim času na to mesto poklicalo, in gotovo spoznanje Vašiga slavniga obnašanja in zlahniga nadušenja, kakor tudi Vašiga nagnjenja, ki ste ga vselej do mene skazali, me je spodbodlo, to vodstvo prevzeti.

Kar sim po svoji slabi moči o tem imenitnim poklicu storiti zamogel, sim zvesto storil, in naše združeno prizadevanje je pripomoglo, da Ljubljanska narodska straža je čista ostala vsakiga madeža, in da je svoj poklic slavno spolnila.

Od mnogih strani je bilo obnašanje naše straže pohvaljeno, in v spolnitvi svojiga poklica smo se vseskozi tako vedli, da se nihče ni prederznil Ljubljanske narodske straže kedaj le z nar manjšim obrekam očitno napasti.

So bile naše opravila tudi z mnogoterimi žrtvami sklenjene, smo jih vunder serčno radi posvetili preroreni vstavni vladi in njenimu roditelju, našimu ljubljenimu Cesarju in jih s sveto hvaležnostjo položili na oltar pomlajene domovine.

Okoljšine so me napravile, da se spet podam v pokojni stan svojih lastnih opravil, in zato sim se odpovedal meni izročenimu vodstvu narodske straže.

Pri tem odstopu za svojo veliko dolžnost spoznam, se vsim gospodam stražnikom, ki ste še sedaj v tem časti vrednim kardelu, kakor tudi tistim, ki ga so med mojim vodstvom že zapustili, serčno zahvaliti za Vašo meni vedno skazovano prijaznost, in Vam svojo popolno spoštovanje očitno razodeti za Vaše verlo obnašanje, ki bo domovini v vedno čast.

Ostanite neprenehama, kakor ste do sedaj bili, zvesto udani našimu ljubljenimu cesarju, naši dragi domovini in vstavnim napravam naše države!

Pogovori vredništva.

Gosp. C—r iz Stajarskega: Bomo prav radi natiskovali.

LEPOZNANSKI LIST.

Bran in pogin Japodov.

Spisal Jan. T. d. a.

13. Zadna noč. Vila.

Na zemljo pade truden mrak,
Skrivnostna noč raztegne svoje krila:
Svododen rod spi zadnikrat pri svojih.
Ni zvezde mila na obnebu črnim,
Na zemlji šuma ne — vse spava tiho.
Verseča reka le pomembno stoka.

Se dvigne Vila mesta tam,
Visoka, krasna, kot nebeška deva.
Zagrnjena do tal v tančice črne,
Oberne proti taboru se vragov.
Odpre cvetličice rudeče — usta,
In govor tak glasi se prerokvaje:

„Oj vrag Metula, bogoljub!
Mogočno širi se oblast ti vsakod.
Boš gospodaril zemljo mojo, preden
Zatisne ti očesi spanje drugo.
Pa nikdar vlonil ne bo vrata Ilir,
V Metulu nikdar čul povelj ne tvojih.

Posest bo tvoja pusti tlak,
Ki zbiral boš k orožju silne vojske
In gonil na narode jih svobodne,
Pred tabo stopala naprej bo sreča,
Na strani spremvala te vsikdar zmaga,
Svetili pota ti pogori mestov.

Vek padel bo za vekam v glob,
Ko v kopi bode ti odštet četerti,
Takrat prenehaj upati spremljajkim,
Stopila zmaga bo k sovragam tvojim.
Njim pletla sreča bo lovore v glavo.
In jez — plesala bom o padu tvojim.

Pokoja ni ti v grobu tud,
Nad tabo bijejo za last se tvojo,
Ki deval pred si jih v železne spone,
V posutje zvernejo se zmagni lokl.
Svitloba solnčna zgine v polnoč temno.
Oblasti več je ni — in ne imena.

Posede zemljo rod mi nov —
Sloven prijazen — jutro stran velevala!
To reče Vila in pogrezne zopet.

Juri Štokljev.

(Poleg nemškiga.)

Je neka nesreča na svetu, dragi moj! pa
je nimamo za nesrečo, ki pa vender je. Po-
slušaj me, živ zgled sim ti in pomilovanja
vredin.

Moj oče, Bog jim daj dobro! so me pridno
v šolo pošiljali; nekoliko sim se sicer naučil
čeravno niso bile takrat naše mestne šole do-
bro ustanovljene.

Povsot so od mene govorili: „Juri Štokljev,
je modre prebrisane glave; — tode žalibog!
ni za nikamor, ker se ne zna lepo vesti, ni
priljudin in v družbi celo ne ve kam roke in
noge vtakniti. Sicer mu ni ničesar reči, je
postena in dobra duša.“

Tako so od mene govorili. Kaj ne? že ves,
ljubi moj! kaj de mi je manjkalo? Med ljud-
mi sim bil premalo. V šoli in pri delu doma
sim bil pridin, v oblačilu pa nesnažin; bil sim
tudi bogaboječ, postrežin, pošten, tode kar
zelo boječ in neotesan mladeneč: pobral sim
jo, kadar bi bil imel ljudi srečati; če me je
kak tujec nagovoril, nisim vedel kam z očmi
in z rokami, in kaj sim vsiga počel, ko sim
kako zalo gospodično ali bodisi drugo žensko
srečal, namesti prijazniga odgovora sim one-
mel in odrevenel.

Dosti od tega, kar priljudnost in lepo ve-
denje imenujejo, je ravno tako koristno in
veljavno za življenje kot kos kruha, par krom-
pirjev in nekoliko zdrave rudeče kapljice.

Veliko, veliko mladenčev hodi za mano,
duha kar je prav in hvalevredno, izobrazujejo,
in ter si po svoji moči perzadevajo tistiga bla-
ga pridobiti, ki ima edino ceno, in ki ga ne
vihar morja, ne časa sila pokončati in vničiti
ne more; de bi se pa lepiga zadržanja va-
dili, kako se mora pri ljudeh obnašati, to jim
pa kar nič ni mar, še ne spomnijo se tega.
Marsikteri pride v posteno družbo, in bere

se mu že na obrazu njegov osup, ne ve kam
z rokama, vidi se mu, de bi ju bil raji doma
pustil. Marsikteri ju vtakne zdaj za hlače,
zdaj v žep, zdaj se praska za ušesi, in z
vsim svojim obnašanjem pokaže, de je neote-
san in zarobljen; ni se treba čuditi, de taki-
mu ljudje kmalo slovdajo in zanj toliko ma-
rajo, kot za lanski sneg. — Prosim te, dragi
moj! ne boj se ljudi, ne zbeži pred njimi, in
uči se iz te žalostne dogodbe, kako nesrečin
in milovanja vredin de je stan nepriljudniga,
neomikaniga, siroviga človeka.

Kakor hitro mi moja teta Skopulja umerje
in jaz njen edini dedič gospodarstvo prevza-
mem, mi kmalo sosedovo hčer lepo Zaliko,
v zakon ponudijo. Bila je krasna diva, do-
bra gospodinja, pobožna, prijazna in bogata
ženska. — Tudi meni dopade Zalika, zvolil
sim jo bil za svojo prihodnjo tovaršico, in jo
kmalo bolj natanko spoznam. Njen dobri oče
me namreč na kosilo povabi.

Že od mladiga boječ in plašin grem kej ne-
rad tje posebno ker se mi je dozdevalo, de jih
bo več skupej in tudi moja izvoljena. Mislim
sim že odpovedati, pa kaj ne počne človek,
de bi svoji ljubici dopadel? Praznično se ob-
lečem, v belih nogovicah, s čedno gleštanimi
lasmi, v zeleni suknji z bisernimi gumbi za-
peli, z eno besedo, napravljen sim bil kakor
pravi ženin.

S težkim srcem odrinem od doma. Ko bi
bil kteri po ulicah zaceptal, me bil splasil, de
bi bil ko lesica rep med noge vtaknil in jo
nazaj vderl proti svojim berlogu. Zdaj dospem
h sosedovi hiši. Strašno mi serce bunka, ka-
kor de bi bili na naklo tolkli. „O ko bi jih vsaj
veliko skupej ne bilo, pravim sam pri sebi,
ko bi že le skorej vse pri kraji bilo, de bi
vender toliko ne terpel in ne stal kakor na
žerjavici!“

K sreči očeta samiga narajmam. Pisal je v
svoji sobi v račune zamišljen. „Nekoliko pre-
pozno pridete, dragi moj Štokljev! mi pri-
jazno pravi, pa vender nič ne de.“ Semtertje
se obračam in priklanjam na vse kraje, po
sili se smejam, in to le zato, de bi bil na vi-
dez vesel in prijazen, zakaj neznano tesno
mi je prihajalo, kaj de bom v družbi počel,
kako se bom obnašal, de bi gostovam dopa-
del.

Zdaj konča nevestni oče račune, in iše pe-
ska. To vidivši skočim urno bliže popadem v
naglosti, nevkretin in žalostin sim bil že tako
ves, namest peskniga črnilihi sodič in polijem,
o prah in pepel! lepo spisane račune. Kaj mi
je bilo storiti? serce mi je skoro v hlače pa-
dlo. Hočes nočes vzamem berž svojo belo ruto
iz žepa in pobrišem nekoliko črnilo.

Jojmene! kaj delate, Štokljev! spravite se
stran, mi zavpije videzno jezni oče in me sme-
jaše se potolaži, ter zopet svojo reč lepo in
čedno v red dene.

Mislite si mojo zmešnjavo! Že zdaj nisim
prav vedil, ali imam na pravim koncu glavo,
kako je bilo še le z mano, ko me oče v ve-
liko sobo k veselim gostovam pelje. Med potjo
sim še črni madež na beli nogovici zagledati
mogel, de mi je še bolj vroče prihajalo, in
ko iz globočine srca zdihnem: „Pomози Bog!
kaj mi bodo rekli?“ se sobne duri odpro in z
očetam stopiva noter.

(Konec sledi.)

Rodoljubi.

Igra v treh djanjih iz českega.

(Dalje.)

Osmi nastop.

Mozes. Poprejšni.

Moz. (Pomoli glavo skozi vrata) Za božjo
voljo, tukej ga tudi ni. (stopi noter.)

Marj. Kaj pa ti spet hoče?

Lenč. Koga iščete Mozes?

Moz. Nu, koga iščem — koga pa bi iskal
kakor gospoda Berluzga? Ne veste, kje je?
jez mu bom nekaj povedal, nekaj, kar ga bo
gotovo veselilo.

Lenč. Ali mi ne smemo tega vediti?

Moz. Ne, ne, to je skrivnost, velika skriv-
nost, in žene rade klepetajo; vi bi znali vse
raztrositi, in jez bi moral za to odgovor dati.

Marj. Tedaj pojdite mojega moža iskat?

Moz. Iskati? iskati? in kje ga moram iskati?

Marj. Na cesti med ranjenimi.

Moz. Ne, ne, tje več ne pojdem. Za božjo
voljo, sim bil tam en malo, le prav majhno,
sim hotel vsacemu kaj dati, da bi ne rekli, da
sim pasja duša; pa za božjo voljo, slato mi
je prišlo, tako da sim moral domu iti in ko-
zarec vina popiti. Ne, ne, tje več ne grem.

Lenč. Če bi bili vsi ljudje tako nevsmiljeni,
kakor ste vi, kaj bi iz tih ubogih bilo?

Moz. Nu, kaj bi bilo? Kdo pa za to more,
da so se pustili streljati in raniti? Jez ne mo-
rem kervi viditi.

Lenč. To bi si imeli dopovedati pustiti, kako
je tam bilo, kjer so se bojevali!

Moz. Nu, kaj mi je to mar? Jez to vse
dobro vem in zakaj bi ne vedil? Jez dobivam
pisma iz mesta in od armade, jest vem vse,
vse!

Marj. In kaj pa veste?

Moz. (potegne pismo iz mavhe) Tukaj po-
glejte, tukaj je vse. Haha, ali ni res, da bi
rade vedle, kaj je noter? To verjamem, pa
tega ne povem; to so skrivnosti, velike skriv-
nosti.

Marj. Znabiti, da bo kmalo mir.

Moz. Mir? mir? Ne mir, ne, vojska bo,
in vojska mora biti. Kam pa bi vsi ti ljudje
prišli, ki se rodé in zrastejo? na zadnje bi
moral eden drugega pojesti; tako je bolje, če
jih tam en malo pobijejo.

Lenč. O ti brezbožen jud! Kdo je kdaj o
takej brezbožnosti slišal!

Marj. Mi vsi tako serčno molimo, da bi
Bog nam skoraj ljubi mir dal, in ta trinog se
prederzne tako govoriti.

Moz. Nu, znabiti de nimam prav?

Marj. Ti hudobnež!

Lenč. Ti trinog.

Marj. Ti porednež!

Lenč. Ti grozovitnež!

Marj. Ti Judež.

(Dalje sledi.)

Slovstvo in umetnost.

Cesarsko rusko zemljopisno društvo
bo začelo namesti dosadajnega spisa: „Geo-
grafičeskiga izveštija“ mnogo obširniši časopis
izdajati pod naslovom: „Vestnik impera-
torskago Ruskago geografičeskago
Obščestva“ in sicer v dvomesečnih zvezkih
po 15 pol. Za vredniški zbor pod predsed-
ništvo Arseneva so zbrani in sledeči udi: Bo-
lotov, Hanikov, Kazembek, Korkunov, oba
Milntivova, Nadezdin, Ozersky, Porošin, Rei-
neke, Savič, Srznevsky, Šichovsky, Tjurin,
Veselovsky, Zablocky. Vrednik bo Krajev-
sky.

* Archivar horvaški, gospod Ivan Kuku-
ljevič Saksinski je priготovil k tisku delo pod
naslovom: „Životopisi ilirskih umetnikov.“

* Gospod Šafařík pripravlja primeravajočo
slovnico vsih znanih jezikov za tisk, ki bo naj
natanjnejšim trijatvam nemških jezikoslovcov
zadostila.

* Stépan Frusíć je izdal v Zagrebu serbski
spis beletristiški „Slavoljub“, ki obseguje pesmi
in novele.

* Profesor Suttina je v Zadru slovnico z
malim slovarjem ilirskega jezika izdal in zra-
ven tudi malo berilo pod naslovom: „Zabavno
stivenje u hrvatskem jeziku“. Zapopade dvo-
govore in povestice, kratek zemljopisno-zgo-
dovinski pregled Dalmacije in zbirko narodnih
in novejših pesem in nekoliko serbskih pre-
govorov slavnoznane Vuka Stefanovića Ka-
radžića.

* Na hribu Athos so najdlji važne gerske
rokopise.

* V Warsavi je politiško-lepopisni list:
„Dziennik Warszawski“ 31. marca pervikrat
na svitlo prišel.

Zmes.

V Munakovem je stal nekdo pred mestno
sodbo, ki je bil popred 99krat zapert, ako-
ravno je še le 33 let star. Ko je bil zopet
v zapor obsojen, zavpije: „Kje je kdo bošji,
ki bi imel enako osodo, in vender sim še
v bog capin! Zdaj bodo vender začeli tudi
zame denarje nabirati, ker danes drugo zlato
ženitranje v zaporu obhajam.“